

شرح بیماری :

هوایی که با هر تنفس وارد ریه‌ها می‌شوند از بینی، نای، نایژه، نایژک و کیسه‌های هوایی عبور می‌کند. بینی برای محافظت از میکروب‌ها، گرد و غبار و دیگر عوامل عفونی، از مخاط و مو پوشیده شده است. هنگامی که مخاط بینی قادر به جلوگیری از ورود عوامل عفونی به ریه‌ها نباشد، این عوامل عفونی به اندام‌های داخلی وارد و منجر به بیماری می‌شوند. ذات الریه یا پنومونی یک عفونت تنفسی- شایع است که قسمت‌های پایین ریه را درگیر می‌کند.

علائم :

- علائم اولیه شامل تب اغلب با درجه بالا و لرز
 - سرفه مداوم، سرفه خلط دار به رنگ زنگ زده یا سبز و یا آغشته به خون در ذات الریه ناشی از باکتری و سرفه خشک در ذات الریه ناشی از ویروس
 - اشکال در تنفس، تنفس سریع و احساس تنگی نفس
 - سردرد، از دست دادن اشتها، ضعف، بی‌حالی، تهوع، استفراغ، اسهال
 - درد بیش از حد قفسه سینه که اغلب با سرفه یا تنفس بدتر می‌شود
 - تعریق بیش از حد
 - ضربان قلب سریع
 - احساس خستگی یا ضعف زیاد
- علل شایع :**

- باکتری‌های خاص از قبیل استرپتوکوک پنومونی
- ویروس‌ها
- قارچ‌ها

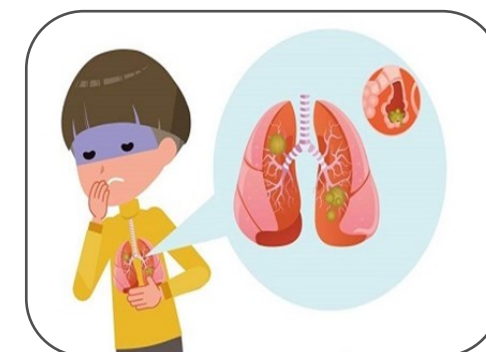
عوامل خطر :

- سن پایین
- وضعیت اجتماعی و اقتصادی پایین
- بیماری مزمن مانند اختلالات کلیوی، بیماری‌های مربوط به ریه و دیابت
- وزن کم موقع تولد
- عدم تغذیه با شیر مادر
- سوء تغذیه
- در معرض دود سیگار بودن
- سیستم ایمنی بدن ضعیف مانند ابتلا به ایدز و یا بیماری‌هایی با نقص ایمنی

عوارض احتمالی :

- تجمع مایع بین دو لایه پرده پوشاننده ریه‌ها
- گسترش عفونت
- آبسه ریه

مرکز آموزشی درمانی امین اصفهان

ذات الریه در اطفال

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تایید کننده: کمیته آموزش بیمار

تاریخ تهیه: ۱۴۰۳

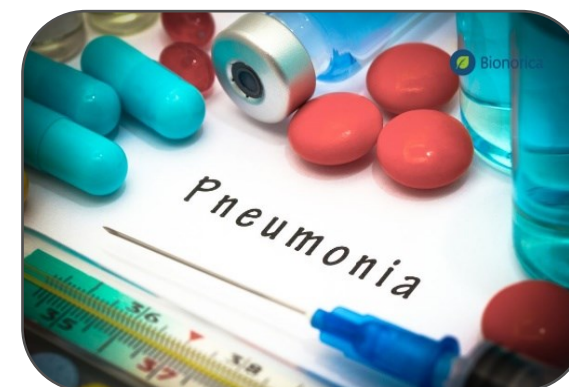
منابع: ClinicalKey، WebMD، Mayo clinic

تشخیص:

- معاینه توسط پزشک و بررسی علائم و نشانه ها
- تصویربرداری از قفسه سینه
- بررسی های آزمایشگاهی نظیر کشت خلط، کشت خون و شمارش سلول های خونی
- اسکن ریه

درمان:

- در ذات الریه ای که توسط باکتری ایجاد می شود آنتی بیوتیک شروع می شود.
- ذات الریه ناشی از ویروس معمولاً با آنتی بیوتیک درمان نمی شود. این پنومونی با درمان در منزل، مانند استراحت و درمان سرفه معمولاً خوب می شود.
- در ذات الریه شدید و مقاوم به درمان بستری شدن در بیمارستان ممکن است لازم باشد.
- فیزیوتراپی قفسه سینه و اکسیژن درمانی از درمان های اصلی بیماری محسوب می شوند.

فعالیت:

- انجام فعالیت های متناسب با سطح تحمل و سن کودک از طریق برنامه ریزی، به طوری که با استراحت کودک تداخل ننماید.

رژیم غذایی و تغذیه:

- تغذیه مناسب بخصوص در کودکان عامل مهمی در پیشگیری از عفونت های ریه است. لذا در طول مدت بیماری و بعد از آن با زیاد کردن تعداد وعده های غذایی از عقب ماندن رشد کودک جلوگیری کنید. بهتر است از غذاهایی مانند سوپ، آش، فرنی و... که احتیاج به جویدن ندارند، استفاده کنید.
- در طول درمان و تا حصول بهبودی کامل از دادن مواد غذایی همچون موز، شیرینی و شکلات، آجیل و دانه های روغنی که باعث تحریک سرفه و افزایش درد قفسه سینه می شوند، خودداری کنید.
- از دادن غذاهای سرخ کرده، پرادویه و محرک هایی مانند کیک ها و آب میوه های صنعتی به کودک خودداری کنید.

مراقبت:

- با استفاده از یک دستگاه مرطوب کننده هوا با بخار و بخور گرم رطوبت کافی را برای تنفس راحت تر کودک فراهم کنید. (طبق نظر پزشک)
- از مواجهه با سرما یا خیس بودن لباس کودک در هوای سرد خودداری کنید.
- کودکانی که مبتلا به این بیماری شده اند حتی پس از بهبود نیز ریه های حساس تر نسبت به دیگران داشته و همواره باید جوانب احتیاط را رعایت کنید.

- مواردی همچون بوی سیگار، حشره کش ها، اسپری خوش بو کننده و وایتکس و شیشه شو، عطر گل ها و گیاهان به خصوص در فصل بهار و هنگام گرده افشانی گیاهان و... از مواردی است که همواره باید رعایت کنید.

در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

- در صورتی که کودک شما دارای علائم زیر بود سریعاً به پزشک یا اورژانس مراجعه کنید:
- مشکل در تنفس یا تنفس غیرطبیعی سریع، رنگ مایل به آبی یا خاکستری در ناخن ها و لب ها، تب بالاتر از (38 درجه سانتیگراد)، سختی در تنفس حتی در هنگام استراحت، کشیده شدن عضلات بین دنده ای در هنگام تنفس به داخل.
- جهت پیگیری درمان، قبل از اتمام دارو به پزشک معالج مراجعه نمایید.

